

»Kakor bo božja volja, Tonček.«

Kodras je bil veren mož. To je pokazal tudi, ko je bival na dopustu. Tisti dan pred odhodom je poklical svoje tri otroke in ženo, in vsi so šli k sveti maši in k svetemu obhajilu. Dobri Bog, ali boš uslišal goreče prošnje te dobre družine, ki kleči pred teboj!

Ali naj vam opisujem Kodrasovo slovo? Saj tako vsi veste, da grenka, bridka ura je slovesa.

Potem je bila družina zopet sama. Velikanske gore in širne planjave so ločile očeta od domačih. Ali oče se ni bal. Molitev žene in otrok je pohitel k njemu na bojne poljane vsak dan.

J. E. Bogomil

Živali.

5. Zajec.

Zajec - strahopetec,
svetu le v zasmeh,
pred nedolžno žabo
jo ubere v beg.

V polju so otroci,
kužek laja tam;
kužek zajčka ujel bi
in pojedel — ham...

Svet ne dá miru mu;
v gozdu šum dreves
splahi ga, da dirja
v polje kakor bes.

Vedno ves preplašen
dirja križemsvet;
a če lovski psi mu
pridejo na sled:

skače divje, da bi
smrti se otel,
dokler ga ne reši
truda — lovčev strel...

Maksimov.

